

**LEGEA nr. 500 din 12 noiembrie 2004
privind folosirea limbii române în locuri,
relații și instituții publice**

ART. 1

(1) Orice text scris sau vorbit în limba română, având caracter de interes public, în sensul prevăzut la art. 2, trebuie să fie corect din punct de vedere al proprietății termenilor, precum și sub aspect gramatical, ortoepic și, după caz, sub aspectul punctuației și ortografic, conform normelor academice în vigoare.

(2) Orice text scris sau vorbit într-o limbă străină, indiferent de dimensiuni, având caracter de interes public, trebuie să fie însoțit de traducerea sau de adaptarea în limba română.

ART. 2

În sensul prezentei legi, prin text cu caracter de interes public se înțelege orice text care, în cadrul unor atribuții de serviciu, este afișat, expus, difuzat sau rostit în locuri publice ori prin mijloace de informare în masă, având ca scop aducerea la cunoștința publicului a unei denumiri, a unei informații sau a unui mesaj, cu conținut direct ori indirect publicitar.

ART. 3

Emisiunile de televiziune transmise în limbi străine de posturile românești sau emisiunile posturilor străine transmise sub licența audiovizuala românească trebuie să fie subtitrate în limba română; în situații de urgență se va recurge la traducerea simultană.

ART. 4

Denumirea, instrucțiunile și alte explicații în limbi străine, relevante pentru consumatorul român, referitoare la produsele comerciale de proveniență străină, vor fi însoțite de traducerea în limba română, potrivit legislației în vigoare.

ART. 5

Nu fac obiectul prezentei legi:

- a) denumirile marilor înregistrate;
- b) textele având caracter științific, literar-artistic, cultural și religios;
- c) publicațiile redactate integral sau parțial în limbi străine, inclusiv cele ale minorităților naționale;
- d) programele difuzate pe cale radioelectrică, terestră sau prin satelit, preluate și difuzate prin serviciile de comunicație audiovizuala prin cablu;
- e) emisiunile de radiodifuziune transmise în limbile minorităților naționale;
- f) emisiunile de televiziune transmise, în direct, în limbile minorităților naționale;
- g) emisiunile având caracter religios, etnografic și de divertisment ale posturilor locale și regionale de televiziune în limbile minorităților naționale;
- h) denumirile și instrucțiunile speciale, reglementate ca atare prin actele normative în vigoare;
- i) enunțurile rezultate din situațiile reglementate de actele normative privind drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale de a-și păstra, dezvolta și exprima identitatea lor lingvistică;

j) textele având caracter sportiv.

ART. 6

În cazul textelor de interes public scrise în limbi străine, aflate la vedere în locuri publice sau difuzate prin mijloace de informare în masa, traducerea completa în limba romana trebuie sa aibă caractere de aceleași dimensiuni cu cele ale textului în limba străină și sa facă parte integrantă din ansamblul grafic respectiv.

ART. 7

(1) Dispozițiile prezentei legi intra în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele fizice sau juridice care au pus în circulație texte de interes public, scrise ori înregistrate prin mijloace audiovizuale electronice, sunt obligate sa îndeplinească cerințele acesteia.

ART. 8

În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, ministrul culturii și cultelor stabilește, prin ordin, măsurile necesare pentru aplicarea prevederilor acesteia.

ART. 9

La data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispoziții contrare se abroga.